

Ἄλλ' ἐκ τῆς φύσεως τῶν σχέσεων τοῦ Μ. Ψακῆ μετὰ τοῦ Τελώνου Τούρκου ἐξάγεται, ὅτι οὗτος εἶναι πράκτωρ τοῦ Τούρκου.

3ον) Ὅτι τὸ ἔλεος, δι' οὗ μέχρι τοῦδε οἱ Χριστιανοὶ (μολονότι ὑπήκοοι Τούρκοι) ἀπολύονται, ἔχει καλῶς. Ὅταν ὁμως ὑπάρχη ψεῦδος εἰς τὸν πράκτορά του καὶ σχέσεις τοιαῦται τοῦ Μανόλη Ψακῆ μετὰ τὸν Τούρκον, τότε, ἐπειδὴ ἡ ἀμφιβολία ὡς πρὸς τὸ δίκαιον (*in punto di diritto*) ἐλευθερώνει τὸν ἐναγόμενον, οὕτως ἡ ἀμφιβολία εἰς περιστάσιν χάριτος ἀνατρέπει τὴν χάριν· ἀλλέως ἢ χάρις ἤθελε γενῇ ὄπλον ὑπὲρ τοῦ ἐχθροῦ καὶ πρὸς βλάβην τῆς Ἐπικρατείας.

Ἐνιεῦθεν ἡ Ἐπιτροπὴ:

1ον) Ἀπολύει τὸ πλοῖον.

2ον) Δημεύει τὰ 17 $\frac{1}{2}$ καντάρια σῦκον ὁμολογηθὲν ἀπὸ ὅλους τουρκικὴ ἰδιοκτησία.

3ον) Δημεύει τὰ καντάρια 200 σῦκον, τὸ ὁποῖον, ὡς λέγουν, ἀνήκει εἰς τὸν ρηθέντα Μανόλη Ψακῆν.

4ον) Ἀπολύει τὸ ἐπίλοιπον πρᾶγμα.

5ον) Τὰ ἐκ τῆς κατασχέσεως ἐξοδα ἐπιστρέφουν εἰς τὸ πλοῖον καὶ εἰς τὸ φορτίον.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη τὴν εἰκοστὴν τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ ὀγδόου ἔτους. Ἐν Ἀθήνῃ.

Ἡ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ

Ἰω. Γ. Γιαννετάς

Ἐδουάρδος Μάσσων

Γεώργιος Ἀθανασίου

Ὁ Γραμματεὺς

Ν. Γ. Παγκαλάκης

Καταχωρηθεῖσα μὲν ἀπαράλλάκτως μετὰ τὸ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν διευθυνθὲν πρωτότυπον, ἐπικυρωθεῖσα δὲ κατὰ τὴν ὑπ' ἀρ. 2222 διαταγὴν τῆς Γενικῆς Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ Γραμματεὺς

Ν. Γ. Παγκαλάκης

Ἀριθ. 23

Ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως

Ἀπόφασις τῆς Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπῆς περὶ τοῦ πλοιαρίου τοῦ κατασχεθέντος παρὰ τοῦ πλοιάρχου Κωνστ. Νικοδήμου μετὰ φορτίον ἄλατος.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Θεωρήσασα τὴν ἀναφορὰν τοῦ πλοιάρχου Κωνστ. Νικοδήμου ἀπὸ 23 Σεπτεμ-

βρίου 1828 πρὸς τὴν Ναυτικὴν Ὑπηρεσίαν, ἐν ᾗ λέγει, ὅτι ἔξω τῆς Τενέδου συνέλαβεν ἐν τουρκικὸν πλοῖον ἔχον ἐπιβάτας τρεῖς Τούρκους καὶ δύο Ἑλλήνας, τοὺς ὁποίους Τούρκους ἔλαβεν εἰς τὸ πλοῖόν του,

Θεωρήσασα τὴν ἐξομολόγησιν τοῦ Γεωργίου Ἰω. Γιωργαντῆ, ὁδηγοῦ τοῦ πλοιαρίου τούτου, ἐν ᾗ λέγει ὅτι συνέλαβε τὸ εἰρημένον πλοιάριον κατὰ τὰς 23 τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ τρέχοντος ἔτους διευθυνόμενον εἰς Λάμψακον καὶ ὅτι τοὺς μὲν ἐν αὐτῷ Τούρκους ὁ κατασχετὴς ἐκράτησεν εἰς τὸ πλοῖον, ἐμὲ δὲ ἔστειλεν ὁδηγὸν τῆς λείας,

Θεωρήσασα δὲ καὶ τὰ ἔτι τουρκικὰ ἔγγραφα μεταφρασθέντα εἰς τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν, ἐξ ὧν φαίνεται ὅτι τὸ φορτίον ἄλατος στέλλεται ἀπὸ ἑνα ἐπὶ τοῦ ἄλατος ἐπιστάτην Τοῦρκον πρὸς Τοῦρκον,

Θεωρήσασα τὸ πρόγραμμα ἀπὸ 20 Ὀκτωβρίου, τὸ ὁποῖον ἡ Ἐπιτροπὴ ἐξέδωκεν ἐπίτηδες προσκαλοῦσα τοὺς ἔχοντας ὁποιονδήποτε συμφέρον, εἴτε εἰς τὸ πλοῖον εἴτε εἰς τὸ φορτίον, νὰ παρησιασθῶσιν ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν προθεσμίαν,

Ἡ Ἐπιτροπὴ παρατηρεῖ:

1ον) Ὅτι τὸ ρηθὲν πλοιάριον δὲν ἔχει ποσῶς ἔγγραφα, κατὰ τὴν συνήθειαν τῶν Τούρκων, τὸ ὁποῖον ἀποδεικνύει ὅτι ἀνήκει εἰς τοὺς ἐν αὐτῷ εὑρεθέντας Τούρκους.

2ον) Ὅτι ἀπὸ τὰ 6 τουρκικὰ ἔγγραφα φαίνεται ὅτι τὸ φορτίον ἄλατι, ἀνήκον εἰς ἐχθρούς, ἐστέλλετο εἰς ἐχθρούς καὶ ἀπὸ ἐχθρῶν εἰς ἐχθρικὸν τόπον.

3ον) Ὅτι καὶ παρῆλθε πρὸ ἡμερῶν ἡ δοθεῖσα διὰ προγράμματος προθεσμία εἰς τοὺς ἔχοντας δίκαιον ἐπὶ τοῦ πλοίου ἢ φορτίου διὰ νὰ ἐμφανισθῶσι, κανεὶς ὁμως μέχρι τῆς σήμερον δὲν ἐπαρουσιάσθη, τὸ ὁποῖον ἔτι ἐναργέστερον ἀποδεικνύει ὅτι καὶ τὸ πλοῖον καὶ τὸ φορτίον εἶναι τουρκικὴ ἰδιοκτησία.

Ἐπομένως ἀποφασίζει:

1ον) Τὸ κατὰ τὰς 23 Σεπτεμβρίου 1828 κατασχεθὲν παρὰ τοῦ Κωνστ. Νικοδήμου ἔξω τῆς Τενέδου πλοιάριον μ' ὅλην τὴν ἀποσκευὴν καὶ τὸ φορτίον του εἶναι καλὴ καὶ νόμιμος λεία.

2ον) Ἀντίγραφον τῆς παρούσης ἀποφάσεως θέλει κοινωθῇ εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴν καὶ εἰς τὸ Γενικὸν Φροντιστήριον.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη τὴν 1ην Νοεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ ὀγδόου ἔτους. Ἐν Αἰγίνῃ.

Ἡ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ

Ἰω. Γ. Γιαννετᾶς
Ἐδουάρδος Μάσσων
Γεώργιος Ἀθανασίου

Ὁ Γραμματεὺς
Ν. Γ. Παγκαλάκης

Καταχωρηθεῖσα μὲν ἀπαραλλάκτως μὲ τὸ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν διευθυνθὲν πρωτότυπον, ἐπικυρωθεῖσα δὲ κατὰ τὴν ὑπ' ἀρ. 2264 διαταγὴν τῆς Γενικῆς Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ Γραμματεὺς
Ν. Γ. Παγκαλάκης

